

មកដឹងតាមរយៈតុក្កតា

សុបិនដំបូង

នៅប្រទេសជប៉ុនគឺមានវប្បធម៌ទាយជាគាសនាពេញមួយឆ្នាំដោយផ្អែកទៅលើ “សុបិនដំបូង”។ ឃ្លាថា “一富士二鷹三茄子 (មួយភ្នំហ្វុជី ពីរសត្វស្វាង បីផ្លែត្រប់)” ដែលមានកំណើតឡើងតាំងពីសម័យអេដូ គឺជាឃ្លាដែលផ្គុំពាក្យដែលមានសម្លេងស្រដៀងគ្នា ដោយនៅក្នុងនោះ ភ្នំហ្វុជី(Fuji)គឺស្រដៀងនឹងពាក្យថា“សុវត្ថិភាព(Buji)”ឬ“មិនស្លាប់(Fushi)” ចំណែកសត្វស្វាង (Taka)គឺស្រដៀងនឹងពាក្យថា“ខ្ពង់ខ្ពស់(Takai)” រីឯផ្លែត្រប់(Nasu)គឺស្រដៀងនឹងពាក្យថា“ជោគជ័យ(Nasu)” ដូច្នេះ គេតែងនិយាយថាបើយល់សប្តិឃើញរបស់ទាំងនេះនៅក្នុងសុបិនដំបូង នោះគឺជាប្រផ្នូលដ៏ល្អ។

“Tomo” ត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយជាភាសាជប៉ុនដែលភ្ជាប់ដោយសម្លេងអាន និង ជាភាសាចំនួន១ទៀត (វៀតណាម ចិន ហ្វីលីពីន ឥណ្ឌូនេស៊ី ថៃ ខ្មែរ មីយ៉ាន់ម៉ា ម៉ុងហ្គោលី និងអង់គ្លេស) ដើម្បីផ្តល់ព័ត៌មានដែលមានប្រយោជន៍សម្រាប់ការរស់នៅក្នុងប្រទេសជប៉ុននិងផ្តល់នូវគន្លឹះនានាសម្រាប់ការសិក្សាភាសាជប៉ុន។

(<https://www.jitco.or.jp/ja/tomo/>)

លេខ “110” និង លេខ “119” គឺជាលេខទូរសព្ទដែលប្រើនៅពេលមានស្ថានភាពអាសន្នកើតឡើង។ លេខ “110” ដែលភ្ជាប់ទៅស្ថានីយប៉ូលិសគឺសម្រាប់ជូនដំណឹងនៅពេលកើតមានឧក្រិដ្ឋកម្ម ចោរកម្ម ឬ គ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ជាដើម។ លេខ “119” ដែលភ្ជាប់ទៅស្ថាប័នពន្លត់អគ្គិភ័យគឺសម្រាប់ប្រើប្រាស់នៅពេលកើតមានអគ្គិភ័យឬការសង្គ្រោះបន្ទាន់។ លេខមួយណាក៏ដោយ ក៏អ្នកមិនត្រូវប្រើប្រាស់ក្រៅពីពេលអាសន្នជាដាច់ខាត។

នៅពេលទូរសព្ទទៅលេខ110 សូមអ្នកប្រាប់អំពីព័ត៌មានដូចតទៅ ៖

- 1

តើមានអ្វីកើតឡើង? (ចោរកម្មឬគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ជាដើម ដោយសូមប្រាប់លម្អិតតាមដែលអាចធ្វើបានអំពីអ្វីដែលបានកើតឡើង)
- 2

តើហេតុការណ៍កើតឡើងនៅពេលណា និង នៅកន្លែងណា?
- 3

អំពីជនល្មើស (ជាមនុស្សដូចម្តេច អាយុប្រហែលប៉ុន្មាន សម្លៀកបំពាក់ ជាដើម ដោយសូមប្រាប់ទៅតាមអ្វីដែលអ្នកដឹង)

បើអ្នកទូរសព្ទទៅលេខ110 ដើម្បីពិគ្រោះអំពីបញ្ហាដែលមិនចាំបាច់ត្រូវឆ្លើយតបជាបន្ទាន់ នោះអាចបង្កភាពយឺតយ៉ាវដល់ការឆ្លើយតបចំពោះហេតុការណ៍អាសន្នឬគ្រោះថ្នាក់នានា។ ករណីអ្នកមានកង្វល់ឬក្តីបារម្ភជាដើម សូមប្រើប្រាស់លេខទូរសព្ទសម្រាប់ការពិគ្រោះជាមួយនឹងប៉ូលិស(#9110)។

出典元：広報けいしちょう第98号より抜粋し、JITCO が作成

ទូរសព្ទទៅលេខ119 គឺនៅពេលមានអគ្គិភ័យ និង ការសង្គ្រោះបន្ទាន់

—ករណីជាអគ្គិភ័យ—

消防署	あなた
消防です。火事ですか、救急ですか。	火事です。
住所はどこですか？	●●市（●●区）●●町 ●丁目●番地です。 ◀សូមប្រាប់អំពីអាសយដ្ឋាននៃទីកន្លែងដែលជាប្រភពអគ្គិភ័យ។ បើអ្នកមិនដឹង សូមប្រាប់អំពីឈ្មោះរបស់អគារឬផ្លូវប្រសព្វសម្រាប់ជាសញ្ញាសម្គាល់។
何が燃えていますか？	●●が燃えています。 ◀សូមប្រាប់អំពីទីកន្លែងនិងវត្ថុដែលកំពុងឆេះ។
燃え方やけが人は？	例：けが人が一人います。逃げ遅れている人がいます。天井に火が広がっています。 ◀សូមប្រាប់អំពីស្ថានភាពនៃអគ្គិភ័យ។

—ករណីជាការសង្គ្រោះបន្ទាន់—

消防署	あなた
消防です。火事ですか、救急ですか。	救急です。
住所はどこですか？	●●市（●●区）●●町 ●丁目●番地です。 ◀សូមប្រាប់អំពីអាសយដ្ឋាននៃទីកន្លែងដែលអ្នកកំពុងស្ថិតនៅ។ បើអ្នកមិនដឹង សូមប្រាប់អំពីឈ្មោះរបស់អគារឬផ្លូវប្រសព្វសម្រាប់ជាសញ្ញាសម្គាល់។
どうしましたか？	例：胸が痛いです。 同 僚が倒れて意識がありません。 ◀សូមប្រាប់អំពីថាមានអ្វី កើតមានអាការៈដូចម្តេច ហើយចាប់តាំងពីពេលណា។
あなたの名前と連絡先を教えてください。	●●です。電話番号は●●●●●●です。 ◀បុគ្គលិកស្ថានីយពន្លត់អគ្គិភ័យអាចនឹងសាកសួរអ្នកអំពីឯកសារសញ្ញាសម្គាល់មុនឡើយ។ សូមអ្នកប្រាប់នូវព័ត៌មានដែលអ្នកអាចឆ្លើយបាន។

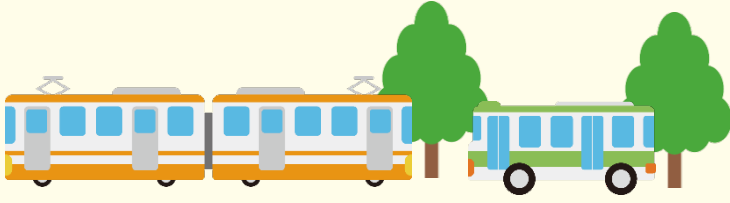
* នេះគឺជាឧទាហរណ៍នៃការសាកសួរជាលក្ខណៈទូទៅ។

ករណីកើតមានរបួសឬជំងឺភ្លាមៗ ហើយអ្នកពិបាកសម្រេចចិត្តថាតើគួរបរិច្ចេយន្តសង្គ្រោះ ឬ គួរទៅមន្ទីរពេទ្យភ្លាមៗពេលនោះ សូមអ្នកប្រើប្រាស់សេវាពិគ្រោះតាមទូរសព្ទអំពីការសង្គ្រោះបន្ទាន់ ដែលមានលេខ (#7119)។

出典元：（一財）日本防火・防災協会HP、総務省消防庁HP（https://www.fdma.go.jp/publication/portal/post1.html）より抜粋し、JITCOが作成

នៅJITCO មានលក់សៀវភៅ «សេចក្តីណែនាំពីការរស់នៅប្រទេសជប៉ុន» ជា13ភាសា ដើម្បីណែនាំដល់ជនបរទេសដែលស្នាក់នៅប្រទេសជប៉ុន ។ អ្នកក៏អាចសាកអាន នៅ ហាងអនឡាញលក់ឯកសារសិក្សា របស់JITCO តាមអ៊ីនធឺណិតផងដែរ សូមកុំភ្លេចចូលមើលគេហទំព័រទាំងអស់គ្នា។

នៅរថភ្លើង ឬ រថយន្តក្រុង ជាដើម

យើងនាំគ្នាពិនិត្យមើលសុដ៏រធម៌ នៅពេលប្រើប្រាស់ មធ្យោបាយធ្វើដំណើរសាធារណៈ

- ✓

នៅក្នុងរថភ្លើងឬរថយន្តក្រុង យើងមិនត្រូវនិយាយសម្លេងខ្លាំងៗនោះទេ។ ម្យ៉ាងទៀត ការនិយាយឆ្លងឆ្លើយតាមទូរសព្ទជាដើម គឺត្រូវបានហាមឃាត់។ ហើយសូមអ្នកប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះការលច្ចុសម្លេងចេញពីកាសត្រចៀកផងដែរ។
- ✓

នៅពេលមានអ្នកធ្វើដំណើរផ្សេងទៀត យើងត្រូវតម្រង់ជួរ។ អ្នកមិនត្រូវប្រជ្រៀតចូលកាត់ជួរនោះទេ ដោយត្រូវបើកផ្លូវនៅជុំវិញទ្វារឱ្យបានធំទូលាយ ហើយរង់ចាំដល់មនុស្សចុះពីរថភ្លើងអស់ (ជាទូទៅនៅប្រទេសជប៉ុនគឺផ្តល់អាទិភាពដល់អ្នកដែលត្រូវចុះពីរថភ្លើង)។
- ✓

នៅក្នុងទូរថភ្លើងដែលកកកុញ បើអ្នកកំពុងកាន់កាបូបធំដូចជាកាបូបស្ពាយក្រោយជាដើម សូមអ្នកកាន់ដោយទម្លាក់ដៃចុះ ឬក៏ បើកន្លែងទុកឥតវ៉ាន់ដែលស្ថិតនៅលើកៅអីអង្គុយជាដើម ដើម្បីចៀសវាងបង្កការរំខានដល់មនុស្សជុំវិញ។
- ✓

ក្រៅពីរថភ្លើងល្បឿនលឿននិងរថយន្តក្រុងផ្លូវឆ្ងាយជាដើម នៅក្នុងរថភ្លើងធម្មតាឬរថយន្តក្រុងតាមចំណត ជាគោលការណ៍គឺហាមឃាត់មិនឱ្យបរិភោគអាហារឬភេសជ្ជៈទេ។ បើអ្នកត្រូវពិសោសភេសជ្ជៈដើម្បីបំពេញជាតិទឹកជាដើមដោយចៀសពុំរួច សូមអ្នកប្រុងប្រយ័ត្នកុំឱ្យកំពប់។

優先席 PRIORITY SEAT

នៅក្នុងរថភ្លើងឬរថយន្តក្រុងជាដើមគឺមាន “កៅអីអាទិភាព” ដែលបង្ហាញរូបសញ្ញាដូចនេះ។ “កៅអីអាទិភាព” គឺជាកៅអីដែលសូមឱ្យអ្នកផ្តល់អាទិភាពអង្គុយចំពោះមនុស្សចាស់ ជនពិការកាយសម្បទា ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ ឬ អ្នកដែលមានកូនតូចមកជាមួយ។ នៅពេលរថភ្លើងមិនកកកុញ នរណាក៏អាចអង្គុយនៅទីនោះបានដែរ ប៉ុន្តែ បើមានមនុស្សដែលត្រូវផ្តល់អាទិភាពចូលមកក្នុងរថភ្លើង សូមអ្នកនិយាយទៅកាន់គាត់ ហើយផ្តល់កន្លែងអង្គុយនោះសម្រាប់គាត់។